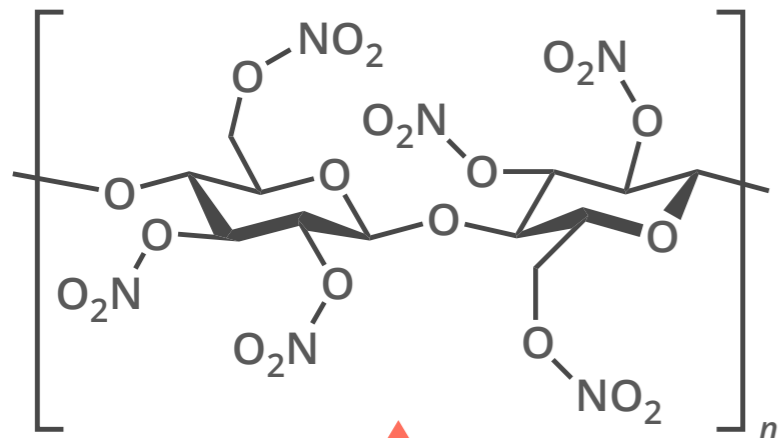

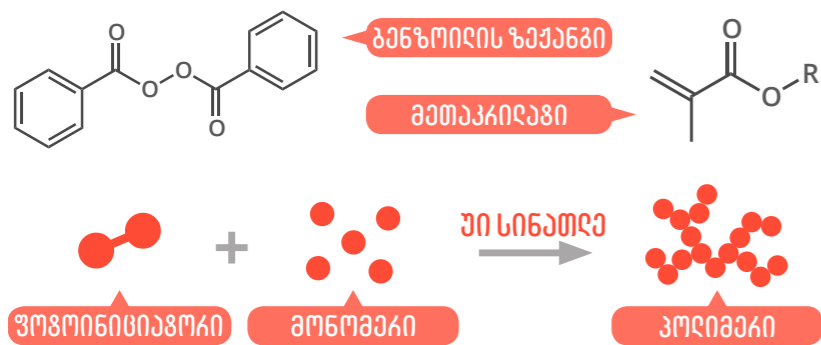
ფრჩხილის ლაქის ქიმია

აუსკის ნაბომბენდი პოლიმერები

ნიტროცელულოზა

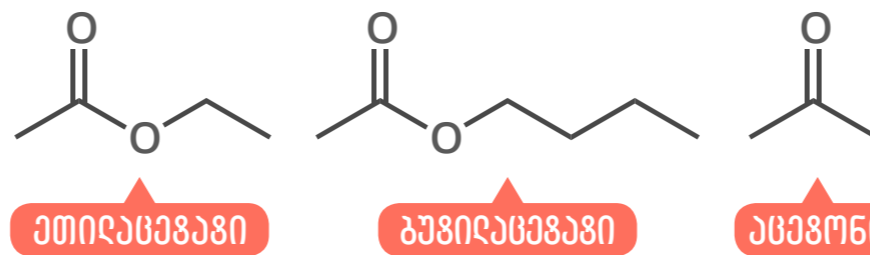
ჩვეულებრივი ფრჩხილის ლაქი შეიცავს პოლიმერს, რომელიც გამხსნელშია გახსნილი. ზედაპირზე შეხებისას გამხსნელი ორთქლდება და რჩება პილიმერის აფსკი. ყველაზე ხშირად ნიტროცელულოზა გამოიყენება ხოლმე.

გელლაქები შედგება მეთაკრილატის მონომერებისგან და ფოტონიციატორისგან, როგორცაა: ბენზოიდის პეროქსიდი. ნარევეზე უი დასხივების შედეგად მიმდინარეობს პოლიმერიზაცია და ლაქის გამყარება.

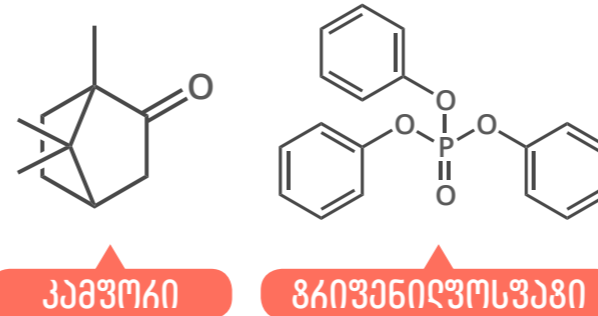
გამხსნელები და პლასტიფიკატორები

ძირითადად ეთილაცეატი და ბუტილაცეატი გამოიყენება ხოლმე გამხსნელებად, რის გამოც ფრჩხილის საცხს დამახასიათებელი სუნი აქვს. ეთილაცეატი და აცეტონი ფრჩხილის ლაქს აშორებენ. პლასტიფიკატორები (ქვემოთ) კი ლაქს გატეხვისგან და გაბზარვისგან იცავენ.

დიბუფილზვალატი

ადრე გამოიყენებოდა, როგორც პლასტიფიკატორი, მაგრამ ამოიღეს მცირე ტოქსიკურობის გამო. ევროპაში ამ ნაერთის ფრჩხილის ლაქში გამოყენება აკრძალულია.

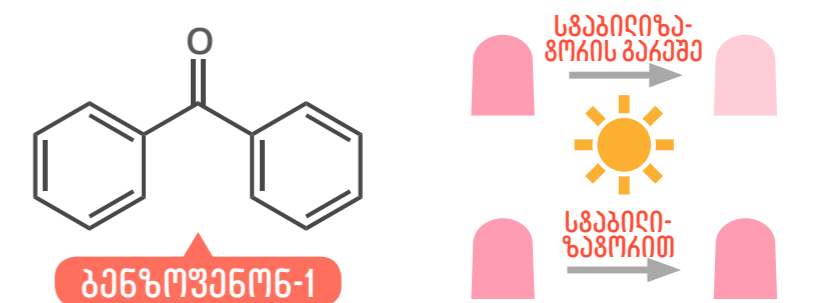

პიგმენტები და სხვა აბინგები

ფრჩხილის ლაქში შეიძლება იყოს როგორც არაორგანული (მაგ., რკინის ოქსიდი), ისე ორგანული (ნახშირბადზემცველი) პიგმენტი. თერმოქრომულ და ფოტოქრომულ პიგმენტებსაც შეიძლება შეიცავდეს.

მარგალიტისფერი ეფექტები ტიტანის ოქსიდისა და ქარსის მაგვარი მასალის შედეგია. ზოგიერთი ლაქი მზინავ ნივთიერებასაც შეიცავს. შემასქელებლები (მაგ., ჰექტორიტები) ამ ნაერთებს ლაქში 'აჩერებენ'.

ფრჩხილის ლაქი, როგორც წესი, ორი კვირა ძლებს ხოლმე. იმისათვის, რომ მზის სინათლის მოხვედრის შემდეგ ფერი არ შეეცვალოს, უმატებენ ხოლმე სტაბილიზატორებს, როგორცაა: ბენზოფენონ-1.